

POSTANOWIENIE

Dnia 10 października 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Mirosław Bączyk (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

SSN Bogumiła Ustjanicz

w sprawie z wniosku E. L.
przy uczestnictwie A. N., B. R. i Skarbu Państwa - Prezydenta
m. st. Warszawy
o stwierdzenie nabycia własności nieruchomości przez zasiedzenie,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 10 października 2012 r.,
zażalenia uczestnika Skarbu Państwa - Prezydenta m. st. Warszawy
na postanowienie Sądu Okręgowego
z dnia 30 listopada 2011 r.,

**uchyla rozstrzygnięcie o kosztach zawarte w pkt. II
zaskarżonego postanowienia i w tym zakresie przekazuje
sprawę Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania
pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach
postępowania zażaleniowego.**

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 30 listopada 2011 r. Sąd Okręgowy zmienił zaskarżone postanowienie Sądu pierwszej instancji i rozstrzygnął o kosztach uczestników postępowania o zasiedzenie w postępowaniu pierwo- drugoinstancyjnym i kasacyjnym (pkt I i II postanowienia). Jako podstawę rozstrzygnięcia Sąd przyjął przepis art. 520 § 1 k.p.c.

W zażaleniu uczestnika postępowania - Skarbu Państwa kwestionowano rozstrzygnięcie o kosztach zawarte w pkt II postanowienia z dnia 30 listopada 2011 r.; zarzucano naruszenie art. 520 § 1 k.p.c. i art. 520 § 3 k.p.c. Skarżący wnosił o zmianę zaskarżonego postanowienia i zasądzenie od wnioskodawcy na rzecz SP – Prokuraturii SP kwoty 3550 zł oraz zasądzenie na SP - Prezydenta M. Stoł. Warszawy kwoty 1800 zł.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W uzasadnieniu zażalenia strona skarżąca wskazuje na to, że w odniesieniu do rozstrzygnięcia o kosztach postępowania odwoławczego i kasacyjnego Sąd drugiej instancji powinien zastosować regułę szczególną wyrażoną w art. 520 § 3 k.p.c. z tej racji, iż w niniejszej sprawie interesy wnioskodawcy i Skarbu Państwa były sprzeczne. Taka sprzeczność, jak trafnie wskazano w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia, pojawiać się może przede wszystkim w sprawach o zasiedzenie. Wskazuje się na to także w ukształtowanym już orzecznictwie Sądu Najwyższego (zob. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 lutego 2012 r., I CZ 1/12, nie publ.; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 28 października 2011 r., I CZ 76/11, nie publ.). Powstaje zatem kwestia, dlaczego w rozpoznawanej sprawie Sąd Okręgowy rozstrzygnął o kosztach postępowania apelacyjnego i kasacyjnego w oparciu o ogólną regułę wyrażoną w art. 520 § 1 k.p.c. Brak bliższej motywacji w tym zakresie powoduje zatem konieczność uchylenia zaskarżonego rozstrzygnięcia o kosztach (pkt II postanowienia) i przekazanie sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania (art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398¹⁵ k.p.c.).